

220252 - İki eş arasında sevginin bulunması gerekli mi?

Soru

İslam'da iki eşin birbirini sevmelerini gerektiğini ifade eden bir şey var mı? Şayet var ise o zaman erkek eş birden fazla eşle nasıl evlenebilir?

Detaylı cevap

Allah'a hamd olsun.

Karı ve kocanın arasındaki sevgi doğal ve fitri bir olaydır. Bu gibi konularda şeriatla vacip mi? veya şeriat bunu emretmiş mi? diye sorulmaz. Bu konularda doğal gereksinimler göz önünde bulundurulur.

Şüphesiz evlilik hayatının romantik bir hayat olduğunu, gül pembe hayallerden ibaret olduğunu zanneden kişi bu hayatta olmayan bir şeyin peşindedir demektir. Nitekim dünya hayatı tabiatıyla zorluk, meşakkat üzerine kurulmuştur. Yüce Allah şöyle buyurmaktadır: biz insanı bir sıkıntı ve zorluk içinde (olacak ve bunlara göğüs gelecek şekilde) yarattık.[1]

Bunu anladığımız takdirde ve buna uygun bir şekilde bakarsak dünyada eksiksiz ve kusursuz bir şey istemek mümkün olamaz. Nitekim gördüğün kusur ve eksikliğe rağmen hayatı devam ettiriyorsun.

Bu nedendir ki Ömer radiyallahu anhu eşini boşamak isteyen bir adama şöyle sordu: Niye eşini boşamak istiyorsun? Adam: Onu sevmiyorum! diye cevap verdi. Ömer: Tüm evler sevgi üzerine kurulduğunu mu sanıyorsun, idare ve tekellüf nerde kaldı?!![2]

Bunun manası: Arkadaş ve akrabanın eziyetine sabret; çünkü insanların arkadaş ve akrabalarıyla olan durumları senin durumun gibidir. Bazen topluluk birbirlerine razı olmadıkları halde ve birbirlerini sevmedikleri halde toplanabilirler, zira her birinin diğerine olan ihtiyaçtan dolayı

toplanırlar.

İdare ile ev halkı kendi aralarında şefkatli olurlar, her birey diğerlerine karşı görevini bilir. Zorluk ve tekellüf ise her kişinin yol kendinde ayrılmasından sakınmasıdır. Veya onun eliyle halkın dağılmasıdır.

Yüce Allah'ın şu ayetini bir düşünün: “Kendileri ile huzur bulasınız diye sizin için türünüzden eşler yaratması ve aranızda bir sevgi ve merhamet var etmesi de O'nun (varlığının ve kudretinin) delillerindendir. Şüphesiz bunda düşünen bir toplum için elbette ibretler vardır.”[3]

Allah iki eşin arasındaki “sevgi”yi “Allah'ın yarattığı” bir şey olarak nitelendirip Onun ayetlerinden ve kudretinden olduğunu bildirmiştir. Nitekim Şer'i bir vacip değildir. Aynı şekilde gönüldeki sevgi kulun sahip olduğu bir şey değildir. Ancak sahip olduğu şey: İyilik ve iyi geçinmektir.

İbn Kesir rahimehullah şöyle dedi:

Bu ayetten kasıt: Yani size, sizin cinsinizden kadın eşler yarattı ki onlarda sukunet bulasınız. Aynı şekilde Araf suresinin 189 ayetinde şöyle buyurmuştur:

“Allah, sizi bir tek nefisten yaratan ve kendisi ile huzur bulsun diye eşini de ondan var edendir.” Bundan maksat Adem aleyhisselam'ın sol kaburga kemiğinden yarattığı Havva'dır. Şayet Allah Adem oğullarını hepsini erkek yaratsaydı ve kadın eşlerini cin veya hayvanlardan yaratsaydı aralarında sevgi olmazdı. Bilakis zıtlasma olurdu. Daha sonra Allah'ın Adem oğullarına olan nimetin tamamlayıcısı olarak eşlerini aynı cinslerinden yarattı ve aralarında ülfet, rahmet ve sevgi kıldı. Adam kadını ya sevgiden dolayı veya şefkatten dolayı, veya ondan çocuk edinmesi için, veya nafakada ona muhtaç olduğu için vb. sebeplerden dolayı tutar.[4]

Yüce Allah şöyle buyurdu: “..... Onlarla iyi geçinin. Eğer onlardan hoşlanmadıysanız, olabilir ki, siz bir şeyden hoşlanmazsınız da Allah onda pek çok hayır yaratmış olur.”[5]

Şeyh Sadi rahimehullah şöyle dedi: “Erkek eş, kadın eşiyile iyi geçinmesi gerekir, nafaka ve giyim dahil olmak üzere ona iyilik yapması gerekir. Ve ona eziyet etmemesi gerekir. “siz bir şeyden hoşlanmazsınız da Allah onda pek çok hayır yaratmış olur” yani ey erkek eşler istemediğiniz halde

onları tutarsanız bunda çok büyük hayır vardır. Buna örnek olarak Allah'ın emirlerini yerine getirmek, dünya ve ahiret mutluluğu olan vasiyete uymaktır.

Eşini sevmediği halde nefisini zorlaması bunda nefis mücadelesi vardır. Ve güzel ahlakla ahlaklanmak vardır. Belki de hoşnutsuzluk gider yerine sevgi gelir zira vakia bundan ibarettir. Belki de salih bir çocuk doğar anne ve babasına hem dünya hem ahirette faydalı olur. Tüm bunlar yasaklara girmedenve tutmanın mümkün olduğu şartıyladır.

Ancak ayrılmak gerekiyorsa, eşyle birlikte kalmanın mümkün olmadığı takdirde o zaman evli kalmak gerekmez.[6]

Ebu Hureyre radiyallahu anhu'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle dedi: (Bir mümin, kötü huylu diye hanımına kızmasın! İyi huyu da vardır.)[7]

Nevevi rahimehullah şöyle dedi: "Yani hanımına kızmaması gerekir, çünkü hoşuna gitmeyen bir huy görürse razı olacağı bir huy görecektir. Örnek olarak yaratılış olarak hırçın olabilir ama dindar olur, veya güzel olur, veya iffetli olur vb.

İkincisi: Farzedelim ki eşler arasındaki "sevgi" her birinin diğerine karşı bir yükümlülüktür, yani kocanın karısını sevmesi gerektiğini ve ona bağlı kalması gerektiğini kabul edersek. Erkeğin iki, üç veya dört kadınla evlenmesinde ne tür sorun olabilir ki?! Dahası hepsini birlikte sever. Bunu engelleyen ne olabilir. Sorun sadece iki kişi ve iki eşin arasında "romantik" düşüncelerdir. Bir takım insanlar sevgide ortaklık kabul etmezler onlar sevgiliyi ibadetinde şirk kabul edilmeyen ilah gibi düşünürler.

İnsan babasını, annesini vs. sevmez mi? sevgi aynı cinstendir nitekim ortaklıkta sorun yoktur. Bir erkeğin sevgisi ile birden çok eşi arasındaki sevgiyi ne engelleyebilir?!

Ortaklık kabul etmeyen sevgi sadece alemlerin rabbi Allah'adır.

Şayet genel olan erkek eş bir kadına bağlanır ve kadında bir erkek sever denilirse. Cevap: evet öyledir, insanların çoğu çok evlilik yapmaz ancak bunların bazıları çok evlilik yapmalarına engel değildir. Aynı zamanda sevgide çoklu sevgi gösterebilirler nitekim bu vuku bulmuştur ve tekrarlı

olarak olmaktadır.

Çok eşliliğin hikmeti ile ilgili daha fazla bilgi için: (14022) nolu sorunun cevabına bakınız.

En iyisini Allah bilir.

[1] Beled, 4

[2] Uyun el ahbar 3/18

[3] Rum, 21

[4] İbn kesir 6/309

[5] Nisa, 19

[6] Tefsiru sadi 172

[7] Muslim,1469